

Sygn. akt II K 1154/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2019r

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Przybylska

Protokolant sekr. sąd. Ilona Pilarczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu ---

po rozpoznaniu dnia 7.02.2019r, 18.02.2019r

sprawy D. K.

syna J. i W. z d. K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że

w dniu 03 sierpnia 2018 roku w miejscowości L. ul. (...) kierował pojazdem mechanicznym tj. motorowerem marki S. o nr rej. (...) po drodze publicznej w strefie ruchu lądowego będąc w stanie nietrzeźwości I – 0,79 mg/l, II – 0,78 mg/l, III – 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu powyższego dopuścił się po prawomocnym skazaniu za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w tym samym miejscu i czasie kierował w/w pojazdem po drodze publicznej w ruchu lądowym pomimo orzeczonego w wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu sygn.. akt II K 1120/13 z dnia 5 marca 2013 roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na drogach publicznych w strefie ruchu lądowego przez okres 5 (pięciu) lat przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk

1. uznaje oskarżonego **D. K.** za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych i opłaty.

SSR Marta Przybylska

Sygn. akt II K 1154/18

UZASADNIENIE

W dniu 3 sierpnia 2018 roku około godz. 14.30 oskarżony D. K. jechał w miejscowości L. ulica (...) kierując motorowerem marki S. o nr rej. (...). Oskarżony był po spożyciu 0,5 litra piwa o godzinie 14.00. W dniu poprzednim oskarżony również spożywał alkohol. Oskarżony jechał do sklepu w celu zakupu alkoholu razem z pasażerem P. L.. Został zatrzymany przez patrol policji albowiem on i jego pasażer jechali bez kasków ochronnych. Za wykroczenie z art. 97 kw – kierowanie motorowerem bez kasku ochronnego oskarżony został ukarany mandatem karnym nr (...) w wysokości 100 złotych.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 7 – 8, 59, notatka urzędowa- k. 1, 2, protokół użycia alkotestu k. 2, kopia mandatu k. 13)

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało, iż prowadził on pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości z następującymi wynikami:

- o godzinie 14:51 – wynik 0,79 mg /l,
- o godzinie 15:02 – wynik 0,78 mg /l
- o godzinie 15:16 - wynik 0,37 mg /l

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 7 – 8, 59, notatka urzędowa k. 1, 2, protokół użycia alkotestu k. 2, świadectwo wzorcowania k. 3)

Oskarżony D. K. ma 30 lat, wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Jest kawalerem i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w wysokości 1500 złotych miesięcznie. Oskarżony był wcześniej karany m.in wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie sygn. akt II K 1084/10 za czyn z art. 178a § 1 k.k.. W okresie od 20 października 2014 r. do 20 kwietnia 2015 r. oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie II K 1120/13 za czyn z art. 178a § 4 kk. W wyroku tym orzeczono również wobec oskarżonego 5 – letni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego. Oskarżony od dnia 28 listopada 2018 roku rozpoczął terapię w Poradni Uzależnień i Współuzależnienia w K. . Od tego czasu pozostaje w abstynencji i prowadzi ustabilizowany tryb życia.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 7 – 8, 59, zeznania świadka W. M. k. 65, dane o karalności k. 28 - 29, zapytanie o ukaranie k. 20 – 21, odpis wyroku k. 22 – 23, 30 – 31, obliczenie kary k. 24, informacja z (...) k.25 – 27, zaświadczenie k. 57)

Oskarżony D. K. w toku postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie przed sądem przyznał się do zarzucanego czynu. Oskarżony złożył wyjaśnienia w których opisał jaki alkohol i o której godzinie spożywał. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, gdyż w pełni odzwierciedlają ustalony stan faktyczny, a także wzajemnie uzupełniają się z zebranymi dowodami z dokumentów, w tym protokołem użycia alkotestu w zakresie określenia poziomu alkoholu w wydychanym powietrzu oskarżonego w chwili zdarzenia.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania W. M. w zakresie podjęcia przez oskarżonego leczenia odwykowego oraz pozostawania przez niego w abstynencji. Zeznania te nie były wymuszane i stanowiły swobodną oraz wyczerpującą relację świadka odnośnie aktualnej postawy D. K..

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Artykuł 178a § 1 k.k. penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Zgodnie z art. 115 § 16 k. k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 1 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stronę podmiotową tego wystętku stanowi umyślność.

Zgodnie z art. 178 § 4 k.k. surowszą odpowiedzialność ponosi sprawca jeżeli czynu określonego w § 1 dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony D. K. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę wystętku z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk., gdyż w dniu 3 sierpnia 2018 r. w L. bezpośrednio po spożyciu alkoholu, mając powyżej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie II K 1120/13 wsiadł za kierownicę motoroweru i wyjechał nim na drogę publiczną. Oskarżony miał pełną świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. Świadczy o tym fakt, że jako dorosły mężczyzna przewidywał, że po spożyciu znacznej ilości alkoholu w dniu 2 sierpnia 2018 r. i po wypiciu 0,5 litra piwa około 0,5 godziny przed zdarzeniem znajduje się w stanie nietrzeźwości. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to. Oskarżony miał również świadomość tego, iż był uprzednio skazany za czyny z art. 178a § 1 kk oraz art. 178a § 4 kk i orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach art. 64 § 1 kk albowiem w okresie od 20 października 2014 r. do 20 kwietnia 2015 r. oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie II K 1120/13 za czyn z art. 178a § 4 kk.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa i nie dał posłuchu normie prawnej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny. Przemawia za tym postawa oskarżonego oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy oraz zmianę jego postawy życiowej po zdarzeniu. Oskarżony podjął leczenie odwykowe i pozostaje aktualnie w abstynencji .

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu orzeczona kara jest sprawiedliwa i słuszna w odczuciu społecznym, spełniając tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowi zasłużoną dolegliwość, jaka spotyka sprawcę za naruszenie pozostających pod ochroną dóbr. D. K. mimo wcześniejszych skazań za czyny polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz orzeczeniu wobec niego 5 letniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w dniu 3 sierpnia 2018 r. kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wyjechał kierowanym przez siebie pojazdem na drogę publiczną przewożąc pasażera bez kasku. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony wykazał się rażącym lekceważeniem zasad ruchu drogowego, ale także zasad współżycia społecznego, stwarzając zagrożenie dla innych użytkowników ruchu drogowego. Wymierzona kara ma znaczenie zarówno w zakresie indywidualnego oddziaływania kary na sprawcę, jak i także nie pozostaje bez znaczenia z uwagi na względy

prewencji ogólnej związanej z wydźwiękiem, jaki zapadły w sprawie wyrok wywołać powinien w środowisku, w którym żyje oskarżony.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k., Sąd na podstawie art. 42 § 3 k. k. orzekł w stosunku do D. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio. Przy wymiarze środka karnego chodzi nie tylko o kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, ale w pierwszym rzędzie o cele, które zakaz ma osiągnąć wobec oskarżonego, przede wszystkim cele zapobiegawcze, wysunięte przed cele wychowawcze. Taka hierarchia celów została przyjęta przez ustawodawcę także przy orzekaniu środków karnych (zob. art. 56 k.k. w zw. z art. 53 § 1 k.k.). Jasne jest więc, że obligatoryjny przecież zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio służy faktycznemu wyeliminowaniu z ruchu jako kierowców tych osób, które dopuściły się przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. wymienionego w art. 42 § 3 k.k.. Analizując realia przedmiotowej sprawy sąd nie znalazł żadnych wyjątkowych okoliczności, które mogły by wpłynąć na inny wymiar orzeczonego środka karnego.

Zgodnie z art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych i opłaty.

SSR Marta Przybylska